

LETO II.

ŠTEV. 12.

ORGANIZIRANI ŽELEZNIČAR

IZHAJA DVAKRAT NA MESEC.
NAROCNINA četrtletno Din 12.—.

SVOJE ZAHTEVE UVELJAVIJO ŽELEZNIČARJI LE
V ENOTNI, RAZREDNO-ZAVEDNI ORGANIZACIJI.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO:
LJUBLJANA, KETTE-MURNOVA CESTA šte. 26,
kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Sklepi konference razredno bojvnih železničarskih organizacij v Zagrebu.

A. Protokol ujedinjenja.

Konferenca razredno-bojvnih železničarskih organizacij, ki se je vršila dne 14. junija 1925 v Zagrebu in kateri so prisostvovali delegati

Saveza željezničara Jugoslavije Zagreb,
Saveza radnika metalne industrije i obrta Jugoslavije Beograd,
Splošne železničarske organizacije Maribor,
Železničarske strokovne in pravovarstvene organizacije Ljubljana,
Saveza saobračajnih i transportnih radnika i službenika Jugoslavije Niš in
Prometne zveze Ljubljana,

soglasno konstatira:

1. da je stanje železničarjev, kakor tudi celega delavskega razreda v Jugoslaviji zelo težko in da železničarji, mesto da bi pridobivali nove pravice in ugodnosti, izgubljajo še one pravice, katere so si pred več leti s težko in odločno borbo izvojevali;
2. temu slabemu stanju železničarjev je kriva njihova neorganiziranost in razdvojenost na več sindikalnih organizacij, katere so trošile svoje sicer slabe energije v medsebojnem boju. Vsekakor pa je to stanje poslabšano tudi vsled obče razcepljenosti in šibkosti celega delavskega razreda, kakor tudi po divjih naskokih reakcije vladajočega razreda.
3. Vsi poiskusi poedinih železničarskih organizacij, da se zboljša položaj železničarjev, so bili večinoma brezuspešni, ker je večina železničarjev v teh borbah ostajala na strani (bila indiferentna) ali pa se celo dala vpreči vsled nezadostne razredne zavesti v jarem svojih razrednih nasprotnikov.

Ugotavljajoč gornje stanje konferenca

sklene:

1. da se osnuje ena edinstvena železničarska razredno-bojevna organizacija, ker le ta bo v stanju vzeti v zaščito moralne in materijalne interese železničarjev.
2. Da se izvoli akcijski odbor, kateri bo na bazi predlogov, sklenjenih na konferenci železničarskih organizacij v Ljubljani dne 22. marca t. l., ukrenil vse potrebno in sklical skupni kongres vseh železničarskih razredno-bojvnih organizacij, kateri bo izvršil ujedinjenje in katerega odloki so obvezni za vse organizacije, to je, da se manjšina pokorava sklepom večine.
3. Točka 8. »protokola ujedinjenja« od 22. marca 1925 se spremeni tako, »da bodo vse zastopane organizacije šle z vsemi silami na delo za ujedinjenje celokupnega delavskega pokreta v Jugoslaviji« (Glavni radnički savez Jugoslavije in Centralni radnički sindikalni odbor Jugoslavije) v en edinstveni centralni sindikalni odbor. Do tedaj bo ostala enotna železničarska organizacija izven ene in druge centralno-sindikalne instance in bo pristopila samo v članstvo ujedinjenega centralnega sindikalnega odbora. Enotna železničarska organizacija bo pristopila v članstvo Internacionalne transportne federacije.

Za izvršitev gornjih zaključkov izvoli konferenca naslednji akcijski odbor:

Ljubljana - Maribor:	Jernejčič Franc, Bahun Andrej.
Zagreb:	Kmet Franc, Korene Franc.
Zagreb - Beograd:	Pandurovič Nikola, Bradijanovič.
Niš:	Jovanovič, Dimitrijevič.

Akcijskemu odboru se da nalog, da začne takoj delati in da v čimkrajšem roku skliče skupni kongres ujedinjenja.

B. Resolucija za zboljšanje položaja železničarjev.

Na železničarski konferenci v Zagrebu dne 14. junija 1925 zastopane železničarske organizacije obsojajo postopanje mero-dajnih faktorjev, ki ne ukreneje za železničarje nikakega koraka za zboljšanje njih gmotnega položaja, ampak jih s svojimi ukrepi tlačijo v vedno večjo revščino ter so zlasti železniško delavstvo spravili že na rob propada.

Na železničarski konferenci zbrane organizacije zahtevamo od vlade in uprave, da oseboju takoj da dotične stvari, ki so mu zakonito zagarantirane in to so:

1. Razpis volitev delavskih zaupnikov.
2. Razpis volitev v bolniško blagajno.
3. Izplačilo diferenc delavstvu za čas od 1. septembra 1923 do dneva prevedbe in nastavljenem za čas od 1. oktobra 1923 dalje.

Nadalje sprejmejo naslednjo

resolucijo:

1. Zahtevamo, da se takoj skliče anketa delavskih zaupnikov v Beograd, ki naj izdela delavski pravilnik. Odklanjamo vsak pravilnik, ki bi izšel brez sodelovanja prizadetega delavstva.

2. Celokupno železničarsko osebje z ogorčenjem protestira proti zopetni upeljavi 2% obdačenja osebja, ker delavske plače sploh ne zadostujejo za redno prehrano. 2% davek se mora v dvanajstih letih za bodočo periodo brezpogojno črtati ter vrniti osebju davek, ki ga je uprava neupravičeno odtegnila v letu 1924.

3. Razmere v bolniški blagajni so pod vsako kritiko ter upravlja z našim denarjem od ministrstva imenovani odbor. Volitve v bolniško blagajno se morajo takoj razpisati ter mora uprava dolgujočih 10.000.000 Din posameznim humanitarnim fondom oblastnih direktij izplačati. Denar bolniške blagajne se mora porabiti izključno v mejah posameznih direktij. Osebje ogorčeno protestira proti okrožnici direktije Ljubljana št. 1579/Uf z dne 28. maja 1925 in sličnim odlokom drugih direktij, s katero se omeje dajatve bolniške blagajne ter katera predvideva, da se v slučaju, da bo sedaj normiran kredit izrabljen, sploh ustavijo vse dajatve. Ker smatramo to za izigravanje osebja, zahtevamo, da se ta okrožnica ukine ter razpišejo volitve upravnih odborov, ki naj gospodarijo nad to socialno institucijo.

4. Delavstvo danes kljub obstoječim zakonom in zakonskim naredbam ni preskrbljeno s starostnim zavarovanjem. Nekaterim se odteguje prispevki od starih dnevnih plač, večina delavstva pa ne plačuje nikakih prispevkov ter ne ve kaka bodočnost ga čaka. Na shodu zbrani železničarji zahtevajo, da se takoj uvede obligatno odtegovanje mesečnih prispevkov za penzijski sklad, ker bi moralo delavstvo po uveljavljanju penzijskega fonda plačati po tisoče dinarjev za nazaj, kar pa pri sedanjih mizernih plačah ne bi moglo ter bi bilo tako izključeno od starostnega zavarovanja.

5. Čimprej se mora sprovesti revizija zakona o državnem prometnem osebju ter pravilnikov o sporednih prinalležnostih, upoštevajoč protipredloge, ki so jih organizacije predložile. Pravilnik o službeni obleki odklanjamo, ker nam je vzel zadnje pravice, ki jih je železničar še imel ter zahtevamo, da se nam v smislu rimskega akorda in znanega plakata bivšega ministra dr. Jančkovića glede službene obleke zagantirajo vse stare pravice ter se nam izplača za zaostalo nepodeljeno obleko v letih 1919/1924 denarna odškodnina, odgovarjajoča sedanjim valutnim razmeram.

V budžetu za leto 1925/1926 se mora vstaviti za nastavljen in delavsko osebje potreben kredit, da se nastavljenecem in delavcem difference za čas od 1. oktobra 1923 do 1. aprila 1924, odnosno do dneva prevedbe na urne plače izplačajo s 1. julijem 1925.

Položaj staroupokojencev je danes neznosen ter njih pokojnine ne zadostujejo niti za borno prehrano in stanovanje. Še bednejši je položaj miloščinarjev, ki so navezani le na milodare občinstva, ali bi pa morali iti živi pod zemljo.

Eni kot drugi so z dolgotrajnim službovanjem, ko so žrtvovali upravi vse svoje sile in moči, pač zaslužili, da se jim zasigura obstoj in pošteno preživljanje. Zahtevamo, da se prve takoj izenači z novoupokojenci ter se jim odmerijo pokojnine in draginjske doklade po novem zakonu, miloščinarjem pa naj se prizna s takojšnjo veljavnostjo provizija.

6. Prizadeti železničarji protestiramo proti novemu stanovanjskemu zakonu, ki povišuje ne oziraje se na razmere, v katerih se nahajamo, najemnino na 24 kratni iznos najemščine iz leta 1914. ter pričakujemo od ministrstva saobračaja, da se temu primerno povišajo tudi naši prejemki.

Zastopane organizacije pričakujejo, da bo uprava enkrat uvidela težak položaj, v katerem se nahaja osebje ter ugodila naštetim upravičenim zahtevam.

**Savez železničara Jugoslavije Zagreb,
Savez radnika metalne industrije i obrta Jugoslavije Beograd,
Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija Ljubljana,
Savez saobračajnih i transportnih radnika i službenika Jugoslavije Niš,
Prometna zveza Ljubljana in
Splošna železničarska organizacija Maribor.**

C. Brzobjavka ministarstvu.

Ministarstvu Saobračaja, Beograd.

Obveščeni, da hoče ministarstvo uvesti delavski pravilnik brez sodelovanja železničarskih organizacij, ulagamo proti temu naš protest ter zahtevamo, da se nujno skliče anketa, na katero naj se pozovejo predstavniki podpisanih železničarskih organizacij, ki so danes na svoji državni konferenci obravnavali tudi to vprašanje.

Slede podpisi organizacij, kot pri prejšnji resoluciji.

Konferenca ujedinenja v Zagrebu.

14. junij 1925 bo zgodovinski dan, zapisan v zgodovini razvoja železničarskih organizacij in pokreta v Jugoslaviji. Kjer so se pred petimi leti zastopniki železničarske organizacije razšli ter s tem prevzeli nase ogromno odgovornost za vse posledice, v istem prostoru so se v nedeljo zopet zbrali zastopniki vseh razredno-bojevniških železničarskih organizacij, da likvidirajo grozno razcepljenost ter zbero železničarske mase pod en sam prapor, pod katerim se bodo vsi železničarji ramo ob ramo borili za svoje pravice do končne zmage.

Že tisoče mož broječo armado iz Slovenije so pomnožili sedaj novi tisoči krepkih in zavednih borcev iz Hrvatske, Slavonije in Srbije, ki so nam podali svoje udelane roke s prisego, da se bomo borili složno in enotno za dosego naših ciljev. Pogrešamo le še borcev iz Bosne, Hercegovine in Dalmacije, vendar ni več daleč čas, ko se bo tudi tu dosegla enotnost.

Nad 50 delegatov iz vseh krajev države je prisostvovalo tej konferenci in vsi sklepi ter resolucije so bile soglasno sprejete. Predsedoval je s. Jernejčič iz Ljubljane, podpredsednika sta bila s. Kmet iz Zagreba in s. Jovanović iz Niša. Ni bilo slišati na konferenci fraz, ni bilo videti med delegati ljudi, katerim bi sevala iz obrazov udobnost in zadovoljstvo, pretežna večina delegatov je imela težko ude-

lane roke in upadle obraze, iz katerih je odsevala skrb za bodočnost njih družin in njih samih. Sklepi konference so priobčeni na prvih straneh. Odbor, ki je bil izvoljen, bo šel takoj na delo, da uredi vse za kongres. Z nadaljnim delom je bila pooblaščen naša organizacija v Ljubljani, kar moramo smatrati za veliko priznanje.

Sodrug! Preštudirajte sklepe konference, seznanite z njimi poslednjega železničarja, privedite v organizacijo prav vse, ki jim je mar naš pokret, ki so jim mar njih pravice. — Pripravljajmo se na naš »Kongres ujedinenja«, sodeluje naj vsak, ker le s skupnim delom bomo mogli čimprej doseči uspehe.

Bolniška blagajna.

Skozi pet let že vlada pri tej instituciji brezpravje, skozi pet let trpi v prvi vrsti delavstvo in na stotine žrtev že ima zaznamovati od uprave imenovani odbor. A upravi niso mar nedolžni delavski otroci, ki gredo v grob vsled preslabe prehrane, ker nimajo odpornosti proti tuberkulozi in drugim boleznim, ki razsajajo v delavskih vrstah. Upravi ni mar za to, da bi plačala svoje dolgeve pri bolniški blagajni, ona le pošilja nad lačno delavstvo ferman za fermanom, ona le diktira kazni po Din 50.— in več, ona le vedno bolj spodbuja svoje agente — bolniške kontrolorje ter železniške zdravnike, da naj pazijo na simulan- te, da naj delajo po svoji »dosedaj priznani

yestnosti«. In krona vsemu temu so »dvanajstine za bolniško blagajno«, kjer se izrečno veli, da če bo denar preje porabljen, ne bodo bolniki dobili zdravil, delavci ne hranarine. Ali smo kje v Afriki? Ali je državi res na tem, da dobesedno pokrepa letno gotovo število teh »nezadovoljnih in protidržavnih« delavcev?!

Neki zdravnik v Ljubljani ima čakalnico v veži na vednem prepihu, da si ja poslabšaš bolezni. Na stenah ima napise, da naj se k njemu hodi le v najnujnejših slučajih. Drug zdravnik principijelno ne preišče bolnika, ampak mu kar v naprej zapiše vodo.

Tretji zdravnik je spoznal za simulanta delavca, ki se je, ko je šel od njega domov, zgrudil na cesti, bil prepeljan v bolnico, takoj operiran in le s tem rešen sigurne smrti. Na zahtevo, da naj pride železniški zdravnik na dom obiskat težko bolnega otroka, je zdravnik izjavil, peljite ga kar v bolnico, jaz nimam časa hoditi k njemu. Ponesrečenega železničarja v Mariboru reševalno društvo ni hotelo prepeljati v bolnico, češ, da mu železnica že preveč dolguje za prevoze. Itd. itd.

Cel časopis bi lahko napolnili s takimi dokazi, čeprav ne bi navajali tega, da morajo delavci mesece in mesece čakati na hranarino, da po nezgodah ne dobe rente.

In kaj dela od direktije imenovani upravni odbor, sestavljen po večini iz zvezarjev? Ali vsega tega ne vidi? Ali se z vsen tem strinja?

Razpišite volitve, je zahteva vseh železničarjev. Obračun bo prišel, čim bolj ga bode odlašali, tem težji bo! Krivice, ki se osobju gode, bodo morale biti popravljene. Dotična gospoda, ki se je zlasti pred dvema leti vozila v kopališča, med tem ko so doma jetični in bolni delavci umirali, naj si to zapomni.

Zakon je tu! Od zakonodajavca zahtevamo, da zakonov ne krši, ampak da volitve razpiše.

Razno.

Kongres »Unije« češkoslovaških železničarjev, se je vršil v Pragi na binkošne praznike. Poročilo, katerega je podal glavni tajnik in naš stari znanec sodrug Vilim Brodecky, nas v marsičem zanima, saj je iz njega razvidno, da se morajo tudi naši sodrugi v novi češki državi boriti za obstanek proti močni reakciji, ki ima ravnotako svojo oporo v organizaciji nacionalnih železničarjev kakor pri nas. Saj so isti ravnotako garda kapitalističnega režima kot so naši zvezarji, ki so železničarjem bolj nevarni kot podjetnik sam.

Na Češkem je predložen osnutek, ki predvideva določbo, glasom katere bi se naj neodpovedljivost službenega razmerja ali definitivnost odpravila. Nikdo ne bi bil več nastavljen in nikdo ne bi bil več zavarovan, da ne bi zletel, kadarkoli iz službe, ne glede na službeno leta. To namerno takozvane komisije za redukcijo državnih nameščenecv je sodr. Brodecky označil v svojem referatu za največjo nevarnost za vse nastavljeno osobje češkoslovaških železnic. Govornik je izjavil: »Ako bo ta zakon brez nas napravljen, kakor je bil zakon 394, tedaj bo brezobziren in bode pomenil polom vseh, v 35-letnem organizatoričnem delovanju, pridobljenih pravic. Radi tega se je moralo vodstvo organizacije potruditi, za vsako ceno doseči, da pri razpravah tega zakona sodeloča.« Interesantno je, da je takozvana »Jednota« — ali naša »Zveza«, relativno najmočnejša železničarska organizacija v državi, ki uživa vse privilegije in protekcije — saj je minister za železnice njene gore list, kar pomeni toliko, kot če bi bil n. pr. gospod Deržič pri nas minister saobračaja — Bog nas občuval — in poleg tega imajo narodni socialisti v parlamentu toliko poslancev, da bi lahko vsako tako nevarnost preprečili, toda ravno od njihove strani prihaja največja nevarnost. Saj je nacionalizem oče reakcije. Zato pa so že začeli železničarji z izstopanjem iz reakcionarne »Zemske Enote« in z vstopanjem v »Unijo«, ki izkazuje okroglo 46.000 članov. Reakcija si je povsod na las podobna. Tudi pri nas se namerava pragmatiko novelirati, toda ne v smislu naših predlogov, t. j.: da se jo zboljša, ampak da se jo še poslabša. Odpraviti se namerava položajne plače za nižje uslužbence, kar sicer ne bi samo na sebi bilo slabo, ker mi stojimo na principu temeljnih plač, toda ali se bodo obenem uslužbencem povišale osnovne plače, saj tendenca vsake birokracije gre za tem, da nekaj profitira? Na vsak način pa imajo naši definitivno nastavljeni pričakovati poslabšanja, ne zboljšanja. Zato vsi na krov!

KOLIKO VELJAJO BESEDE NAŠIH BIROKRATOV.

Ko je neslavni Jankovič izdal oni cirkuski plakat, v katerem je obljuboval železničarjem raj v »lastni« domovini, so železničarji še nekaj dali na ministrove besede, ampak danes pa ne dajo nič več in ne verjamejo tudi nič več. V tem so vedno bolj utrjeni, ker jih vedno nove skušnje uče, da se ni zanašati na zagotovila ali izjave niti ministrov, niti generalnih direktorjev, a še manj nižjih gospodov, ki svojih obljub ne le da nočejo ampak jih največkrat ne morejo izpolniti. Vseh storjenih obljub, ki so jih železničarji samo v zadnjih dveh letih dobili, od ka-

terih niti ena ni izpolnjena, ne bomo navedli, ampak se omejimo samo na nekatere. Gospod Jankovič nam je obljubil novih pravic v domači državi, obljubil je vsemu železniškemu osobju zboljšanje plač točno od 1. oktobra 1923, ako bi tudi zboljšanje bilo provedeno nekoliko pozneje, toda sedaj teče že 21. mesec, ampak Jankovičeva menica še vedno ni rešena in noben Jud ne da za njo niti počenega groša. Drugi tak prijatelj železničarjev, specijelno delavcev je bil gospod dr. Sušnik, ki se je v salonskem vozu vozil okoli železničarjev in jim zagotavljal, da lahko računajo na njegovo pomoč. Tudi on je rekel, da ne bodo železničarjem ostale le vse stare pravice, ampak da dobe še novih, medtem pa je že skoval nesrečni pravilnik za vozne olajšave, s katerim je odvzel delavcem legitimacije, kakršne so že desetletja posedovali. Seveda jim je po tem zagotavljal, da ne zgube s tem ničesar, da se gre samo za obliko, medtem ko stvarno obdrže železniški delavci vse vozne ugodnosti kakor jih imajo nastavljeni.

Tudi generalni direktor in njegov pomočnik sta izjavila naši deputaciji v decembru, da obdrže delavci vsa prava glede voznih ugodnosti, kakor ostalo osobje. Enako so zagotavljali zaupnikom tudi gospodje na ljubljanski direkciji. Tudi novi gospod direktor je ponovno zatrjeval in zagotavljal delavcem, da jim ta »formalnost« nič ne škodi. Medtem ta reč le ni takšna. Ko so delavci prosili pri avstrijskem konzulatu za znižano pristojbino za vizum, da potujejo v Avstrijo, jim tega ni dovolil, češ ker to niso prave legitimacije, da je dobil gospod avstrijski konzul pojasnilo od ljubljanske direkcije, da delavci, ki imajo listne legitimacije, niso stalni ampak pogodbeni, vsled česar se jih ne smatra za prave železničarje!

Kaj pravi gospod direktor Borko na to? Končno je treba še eno najnovejšo reč omeniti, ki se je ravno kar dogodila in ki osvetljuje dovolj jasno neiskrenost, da ne rabimo hujše besede, vseh danih zagotovil. V nedeljo je bilo večje število naših sodrugov iz Slovenije v Zagrebu na konferenci. Ko so se zjutraj doli peljali, so dobili še karte za brzi vlak v redu. Toda ko so prišli zvečer istega dne k blagajni na glavnem kolodvoru v Zagrebu, jih je gospica blagajničarka malce neprijetno iznenadila z izjavo: »na te legitimacije se ne dajo režijske karte za brzovlak«. In sodrugi so stali kot da bi iz megle padli! Tako se igra z železničarji v Jankovičevi »domovini«. Sedaj vidijo železničarji, da se le ne gre za obliko, ampak za nekoliko več. Železniški delavci so naravnost na rafinirano-tihotapski način bili oropani tega kar so desetletja uživali, oni niso več stalni, ampak pogodbeni! Pri vsem tem so pa naši preljudi zvezarji botrovali, oni se bodo od same hvaležnosti pred visoko birokracijo v prahu valjali, saj je bil baje oni Sušnikov slovenski uradnik, ki je sodeloval pri novem pravilniku za vozne ugodnosti, baje tisti, ki je zahteval, da se morajo delavske legitimacije razlikovati od uradniških in dotični je baje celo visok zvezin funkcionar?

Delavci, kdaj boste spregledali?

(Opom. uredn. Vprašamo zagrebško direkcijo, kdaj je bil izdan tozadevni odlok? Čez noč gotovo ne in gotovo tudi ne le blagajničarki v Zagreb gl. kol., ker drugod od nje ga niso vedeli!)

Poročila sekcij.

Sekcija vlakospremnega osobja. Redni sestanki vlakospremnega osobja se vrše vsak prvi ponedeljek v mesecu v Šiški pri Šlibarju in vsak tretji ponedeljek pa pri Pavšku na Martinovi cesti 26. Vedno ob 5. uri (17. uri) popoldne.

Prvi redni sestanek je v ponedeljek dne 22. junija 1925 ob 5. uri popoldne pri Pavšku na Martinovi cesti.

Z ozirom na važna poročila in sklepe naj se vsi službe prosti vlakospremniki udeležijo. Odsek vlakospremnega osobja.

Kurilniški in delavniški delavci in profesoristi. Zadeva glede delavne obleke je ugodno rešena ter bo obleka v najkrajšem času razdeljena. Je to obleka, ki je bila naročena že leta 1923, pa so jo hoteli sedaj dati strojevodjem ter je le hitra intervencija dosegla, da dobi delavsko osobje to obleko. Grozi pa velika nevarnost, ker se je en funkcionar na direkciji izjavil: to je zadnja obleka, ki jo delavci dobe. Delavstvo na plan. Organiziraj se, da braniš svoje pravice.

Progovni obhodniki.

Pavšal Din 350.— za obhod proge vam pripada ter ga dobite izplačanega. Ostalo poročilo prihodnjč.

Poročila ostalih sekcij v prihodnjem »Org. Železničarju«, ker je v tem zavzelo dosti prostora poročilo o ujedinenju.

Izvleček iz važnejših okrožnic.

1. Nočne doklade.

Člena 12. in 13. z rešenjem Generalne direkcije Beograd št. 1171/25 od 28. aprila t. l. od Ministrskega Sveta odobrenega »Pravilnika sporednih prinaldnosti državnih saobračajnih ustanov« vsebujeta določbe glede doklade za nočno delo. V naslednjem podamo izvršilne določbe in navodila glede zaračunavanja.

Splošne določbe.

1. Kot dispozicijske postaje je smatrati v smislu člena 12. sledeče postaje: Maribor gl. k., Maribor kor. k., Tezno, Zidani most, Ljubljana gl. k., Ljubljana gor. k., Rakek, Jesenice, Bistrica-Boh. jezero, Celje, Pragersko, Dravograd-Meža, Prevalje, Čakovec, Kotoriba, Murska Sobota, Grosuplje, Kočevje, Trebnje, St. Janž, Novo mesto, Zalog, Kranj, Tržič, Kranjska gora, Velenje, Grobelno, Rogatec, Straža-Toplice, Kamnik.

2. Do doklad za nočno delo je opravičeno vse na zakon postavljeno postajno osobje kakor tudi dnevničarji, to pa le tedaj, kadar vrše samostojno službo na sistemiziranem mestu. Dnevničarjem pritiče doklada po postavki, ki je določena za sistemizirano kategorijo, za katero opravljajo službo.

3. Doklade za nočno delo ne dobijo uslužbenci, dodeljeni vozovni službi. Če se pa ti uporabljajo izjemoma pri takih službah, za katere ni predvidena kilometražna, tedaj dobijo tudi ti doklado.

4. Delavci nimajo prava do doklade za nočno delo; dobivajo pa to doklado v slučajih, kadar nadomestujejo na zakon postavljeno postajno osobje, tedaj pa po postavki, ki pritiče kategoriji, ki je za to mesto določena (glej točko 2.).

5. Prejemki dnevnice in trošnin ne izključujejo pravice do doklade za nočno delo.

6. Za nočno delo od 8 ali več kot 8 ur se računa cela doklada, za manj kot 8 ur pa polovična doklada, če delo ne traja manj kot 2 uri; v obeh slučajih pa mora biti delo izvršeno v eni in isti službeni turi. Kot nočno delo se smatra delo, izvršeno v času od 20. do 6. ure na podlagi od direkcije odobrene službene razdelitve, odnosno posebnih direkcijskih odredb (nočne revizije itd.).

Za čas od 1. aprila do inkl. 24. junija se bodo izplačale nočne doklade skupno, od tega dneva naprej pa redno.

S tem se je zgodila osobju grozna krivica in sicer vsled nezmožnosti in nesamostojnosti direkcije. Nočnih doklad ne dobe delavci, ki delajo službo v turnusih, ne osobje gradbenega in strojnega oddelka in tudi ne vlakospremnega osobja. Za te smo poleg predlogov, ki smo jih že predložili, poslali posebno zahtevo na Generalno direkcijo.

2. Bolniška blagajna.

Centralna uprava humanitarnih fondov v Beogradu je sporočila pod št. 297 od 7. maja 1925 Oblastni upravi humanitarnih fondov pri direkciji državnih železnic v Ljubljani na podlagi odobrenja gospoda ministra za promet odlok o dvanajstih bolniškega fonda za mesec april, maj, junij, in julij 1925, ki so odmerjene na podlagi budžeta bolniškega fonda za 1924/25 z naročilom, da se za to dobo ne smejo prekoračiti ukupni izdatki odobre-

nih dvanajstin in da sta za prekoračenje dvanajstin odgovorna naredbodavac in računopolagač bolniškega fonda.

Dvanajstine za april - julij 1925 znašajo:

	Din
1. zdravniška pomoč	33.333.33
2. zdravila, obvezila in drugi pripomočki za zdravljenje	316.666.67
3. zdravljenje v bolnicah, sanatorijih in drugih zavodih za zdravljenje	116.666.67
4. zdravljenje v kopališčih	33.333.33
5. denarna podpora (hranarina)	416.666.67
6. zdravniška, babiška in denarna podpora ob nosečnosti, porodu in otroški postelji	416.666.67
7. denarna podpora za pogreb	100.000.—
8. razni izdatki (prenos bolnikov in njih spremljevalcev i. dr.)	6.666.67
9. nagrade šefom Centralnih ambulant, plač osebja Centralnih ambulant	6.000.—
10. potni stroški skupščinarjev, odbornikov in osebja uprave, kakor tudi nagrade članom in referentom odbora za seje v izvanrednih urah ter drugi osebni izdatki	16.666.67
Skupaj	1.462.666.68

Ker bo Oblastna uprava humanitarnih fondov pri ljubljanski direkciji prisiljena takoj ustaviti dajatve bolniškega fonda, kakor hitro bodo izrpani dvanajstinski krediti, naroča direkcija:

1. vsem gg. železniškim zdravnikom, da postopajo pri diagnozah in zapisovanju vrste in množine zdravljenj z vso potrebno rigoroznostjo, z upoštevanjem dosedaj izdanih okrožnic in dopisov, pri načinu zdravljenja pa s potrebno in dosedaj priznano vestnostjo. Nobenemu pacientu se ne smejo ordinirati zdravila brez pregleda in brez članskega lista, nobenemu uslužbencu se ne sme dati potrdilo za dojilsko in babiško podporo, če dojenja ni osebno ugotovil žel. zdravnik in ni bila pri porodu diplomirana babica;

2. vsem gg. načelnikom službenih edinic, da ravnajo glede bolnikov sporazumno z gg. žel. zdravniki pod svojo osebno odgovornostjo po obstoječih predpisih in postopajo zlasti pri maroderjih z vso disciplinsko strogostjo;

3. bolniškim kontrolorjem, da kontrolirajo bolnike intenzivno po navodilih gg. žel. zdravnikov, g. šefa sanitetnega odseka ter na podlagi poročil gg. načelnikov službenih edinic in naznanijo vsak prestopok pismeno Oblastni upravi humanitarnih fondov. Obbolele uslužbenice je treba javiti dvakrat na teden v smislu okrožnice št. 14-VI-25.

Zajedno apeliram na značajnost, požrtvovalnost in dobrosrčnost železničarjev, da z vsemi razpoložljivimi močmi delajo na to, da uslužbenci niso v bolniškem stanju radi vsake malenkostne bolezni, kar ovira redni železniški obrat, po nepotrebnem obremenjuje bolniški fond in ogroža tiste rezeve, ki so vsled resne in težke bolezni priklenjeni na bolniško posteljo ter navezani s številno rodbino vred le na hranarino.

Ta okrožnica naj se objavi članom bolniškega fonda in se zanašam, da bodo ta navodila imela uspeh, ki bo članom bolniškega fonda v čast in blagor.

Direktor: dr. Borko s. r.

Prinašamo brez komentarja. ZJŽ, iz katere srede se rekrutira upravni odbor bolniške blagajne, naj bo ta okrožnica v ponos. Dan plačila že še pride.

Dopisi.

Novomesto. V nedeljo, dne 24. maja 1925 smo sklicali v gostilni pri Müllerju javen železničarski shod, ki je bil za naše razmere zelo številno obiskan. Po referatih, katerim smo vsi z zanimanjem sledili, smo sprevideli pravi pomen strokovne organizacije ter sklenili, da organiziramo vse še neorganizirane, ker le v enotnosti je naša moč. Sprejeli smo tudi daljšo resolucijo, v kateri zahtevamo izboljšanje našega položaja ter povrnitev nam ugrabljenih pravic. Končno smo izvolili pripravljalni odbor, ki bo šel z vso vnemo na delo, da postavimo tudi pri nas močno razredno organizacijo.

Novomesto. Zadnji javen železničarski shod nikakor ne da miru g. Ogrincu iz kurilnice, ki hoče sedaj terorizirati ljudi. Mi mu svetujemo, naj se raje bolj briga za svojo službo in ne praska tam, kjer ga ne srbi. Ko smo nalepili za shod par malih listkov v kurilniškem rajonu, jih je šel takoj dol potrgati, češ, da on ne trpi nikakih listkov v svojem rajonu. G. Ogrinc! Kako pa je bilo povodom zadnjih volitev, ali tudi takrat niste trpeli nikakih

plakatov, ki so goljufali ljudi?! On ne trpi, da bi prišel v kurilnico kak železničar, češ, da vsled tega služba trpi. Ali to za vas ne velja, kadar pride iz Ljubljane neki gospod k Vam konferirat? Ali takrat ne trpi služba?

Sedaj je izjavil, da bo on napel vse moči proti organizaciji. Gotovo, ker hoče on kot eksponent društva strojevodij še nadalje držati ljudi neorganizirane in delati z njimi kot se mu poljubi. Ako ima on mesečno 20.000 kron dohodkov, jih pa nima skoro noben njegovih pomožnih delavcev čez 4000 K in seveda tako visokega gospoda ne briga, če mora ubogi delavec stradati.

Šiška. Za naš revir je določen kot železniški zdravnik dr. Trauner, ki je zelo velik vseznalec. Pokličejo ga namreč k vsakemu utopljenju, da konstatira smrt, in ko so zadnjič nekoga obesili v Ljubljani, je bil tudi on tisti, ki je konstatiral, da je obešencu po 11 minuti nehalo utripati srce. — Pa zna poleg tega še druge »kunsti«. Pripeti se slučaj, da pride železničar zahtevati ga na dom, da bi preiskal bolnega otroka, on pa kar od daleč konstatira bolezen in pusti otroka prepeljati v bolnico. Kdo bo pač hodil za enega otroka na dom!? — Drugi slučaj se je tudi pripetil, da je navedeni gospod spoznal za zdravega nekega delavca, ki je moral zapustiti vsled pomanjkanja prostora bolnico, dasi še na nogah vsled oslabelosti ni mogel sam stati. — Uprava že ve, zakaj noče razpisati volitev v bolniško blagajno, ker imenovani upravni odbor pač ne vidi krivic, ki se osebju gode. Zahtevamo od uprave, da poslovanje navedenega zdravnika preišče ter je upravi tozadevni material vedno na razpolago.

Borovnica. Že dve leti strašijo naše kurilniške delavce s tem, da se bo kurilnica opustila, vendar uprava dosedaj še ni smatrala za potrebno, da bi stopila s prizadetim osebjem v stik. — Kakor je iz novih vozniških redov razvidno, namerava uprava to namero uresničiti. Kaj pa bo s kurilniškim delavstvom? Ali ga hočete vreči na cesto? Ali predstaviti v Ljubljano oziroma Rakek? Zahtevamo, da se takoj pozove zastopnike kurilniškega delavstva, da se to vprašanje sporazumno reši. Opozarjamo pa na dejstvo tudi meročajne kroge (tudi delavsko zbornico), da ukrenejo potrebno, da se ne bo brezposelnost še bolj povečala.

Zidanemost. Na našem občnem zboru dne 3. maja 1925 izvoljeni odbor se je konstituiral kot sledi:

Predsednik: Kovačič Ant., nadpremikač.
Podpredsednik: Jurčič Josip, vlakovodja.
Blagajnik: Trebše Franc, kretnik.
Blag. namestnik: Železnik Al., premikač.
Zapisnikar: Marčič Anton, vozopisec.
Zapis. namestnik: Krmelj M., vlakovodja.
Preglednika: Jakuš Rudolf, premikač in Likovnik Avgust, nadpremikač.

V nedeljo dne 21. junija 1925 ob 13. uri popoldne pa se vrši v Zidanemmostu pri Moserju javen železničarski shod, ki naj se ga vsi sodrugi sigurno udeleže.

Naši shodi: V nedeljo dne 21. junija 1925 obdržimo javne železničarske shode v naslednjih krajih: v Sevnici ob 9. uri dopoldne, v Zidanemmostu ob 13. uri popoldne, v Ptuj ob 10. uri dopoldne, v Pragerskem ob 16. uri popoldne ter v Logatcu. Železničarji, udeležite se shodov v obilnem številu, da protestirate proti 2% obdavčenju, povišanju najemnin, reakciji, ki je zavladala pri bolniški blagajni ter da zahtevate od države in uprave Vaše pravice.

V Mariboru se snuje železničarska godba, ker so mariborski železničarji brez vsake godbe, od kar jim je bila delavniška nasilno odvzeta, za katero so oni svojočasno prispevali. Novo godbeno društvo ne bo od direktijskih protektorjev in sličnih botrov odvisno, marveč bode izključno last razredno zaved-

nih železničarjev, ki bodo godbo sami vzdrževali in tudi sami z njo razpolagali. Vabimo zadrage, da v čim večjem številu in čim prej pristopijo kot ustanovni člani. Dosedaj je že nad 100 udov pristopilo. — Odbor.

Maribor. V Mariboru se železničarji zelo gibljejo ter organizacija pri nas hitro napreduje. Ljudje pristopajo v obilnem številu, zavedajo se, da je rešitev železničarjev le v enotni, razrednobojevni železničarski organizaciji.

V petek dne 22. maja 1925 smo imeli javen železničarski shod, ki je bil naravnost obilno obiskan ter je napolnil cel Gambrinov vrt. Potekel je v lepem redu izvzemši par pozikusov zvezarskih petelinov, ki so ga hoteli motiti, ki pa se imajo zahvaliti le hladnokrvnosti sodrugov, da niso bili postavljeni na cesto.

Dne 5. junija 1925 pa smo imeli javen protestni železničarski shod, kjer smo protestirali proti reakciji, ki je zavladala na direkciji ter ožigosali izzivanje in naravnost hujskanje ljudi po okrožnicah »o dvanajstinah«, »službeni tajnosti«, brezplačnem delu itd.

Maribor se probuja iz svoječasnega spanja ter bo zopet najtrdnješa postojanka v bojih za naše pravice, ki ne bo klonila v nikakem slučaju, ampak vedno vzdržala do končne zmage.

Pevsko in glasbeno društvo »Sloga«. Opozorilo železničarjem! Ker se je v postaji Ljubljana gl. kol. udomačila navada, da se manj odločnim železničarjem odtegujejo prispevki za to društvo, brez da bi dotični kdaj k njemu pristopil, opozarjamo železničarje, da je to protipostavno ter naj nam prijavijo vsak tak slučaj. Upravo postaje pa opozarjamo, da naj tega v bodoče več ne dela, čeprav je g. Ludvik šef tega narodnega društva, ki stoji pod patronanco Zveze.

Zavedni železničarji v Ljubljani si bomo ustanovili svojo godbo in pevsko društvo, ki bo res naše, nikakor pa ne moremo podpirati godbe, ki služi in se klanja našim najhujšim izkoriščevalcem, če jih le malo plačajo.

SEJA CENTRALNEGA ODBORA

dne 7. junija 1925.

Bilo je obenem delegatsko zborovanje, na katerem je bilo zastopanih 12 podružnic in šest sekcij.

Razpravljalo se je v glavnem glede konference v Zagrebu ter so se določili delegati in taktika, ki naj se zavzame. Zlasti se je posvetilo pažnjo delavskemu vprašanju in notranje-organizacijskemu delu. Enotno so se uredile tudi vse podružnice glede poslovanja.

Nadalje so bile odobrene naslednje podpore:

1. Golež Jakobu, Grobelno 300 Din.

2. Ferk Alojziju, Zagorje, posmrtnina po umrli ženi 500 Din in podpora, ker se nahaja vsled nezgode v zelo slabem stanju ter mu uprava do danes (po enem letu) še ni plačala odškodnin 300 Din.

3. Zaman Alojziju, Zalog, ki je vsled bolezni v kritičnem stanju in mora preživljati veččlansko družino z malimi otroki, hranarine pa ne dobi izplačane, 500 Din.

4. Sajevec Ivanu, Šiška, iz istih razlogov 500 Din.

Opozori se sodruge, da prosijo za podporo res v le najnujnejših slučajih, ker organizacija ne sme biti »molzna krava«. — Zahval za podpore vsled pomanjkanja prostora ne moremo priobčevati v listu ter naj nam vsak pošlje le potrdilo, da je podporo v resnici prejel.

Centralni odbor.

Lastnik: Konzorcij »Organizirani Železničar«.
Odgovorni urednik: Franc Jernejčič.
Tiska tiskarna »Merkur« v Ljubljani.